

Előfizetési árak:

Egész évre 10.- forint
Félévre 6.-
Negyedévre 2.50
Egy hónapra 1.-
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
tülével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiacz, a váro-
száll szemben.

Hirdetések:

Egy hasábozott soronként 5 krajczár
számítottnak.

Sz. v. Gy. v.	Sz. v.
1713 1708	1706
1-II.	1-III.
1.50	8.10
9.48	1.45
9.01	12.36
6.41	10.55
5.00	9.07
5.30	
5.30	
7.51	8.54
6.30	8.13
	6.50
6.22	8.12
5.18	7.41
	10.17
10.17	
5.13	7.39
4.88	7.21
4.85	7.20
4.00	6.59
	9.18
	5.50
	10.22
	6.15
	11.09
	6.58
	9.10
	6.08
	7.57
	5.30
	9.52
	6.03
	7.47
	6.29
	6.23
	4.50
	6.00
	V. v.
	1727.
	1-III.
	5.23
	5.15
	5.14
	4.87
	4.27
	11.55

A büszke spanyol.

Debreczen, január 6.

A boldogtalan Spanyolországban minden forrong, minden bizonytalan; a külső katasztrófa nyomában óriási lépésekkel közeledik a belső válság.

Lehetetlen részvét nélkül nézünk ennek a jobb sorsra érdemes nemzetnek a szomorú vergődését. Tudjuk bár, hogy a spanyolok saját magukat döntötték romlásba, de sok bizonyosság szól a mellett, hogy a nép többet ér, mint vezetői, a kik képtelenek voltak értékesíteni a rendelkezésükre állott kitűnő anyagot. E helyett különböző körülmények hatása alatt elszigetelték magukat a nemzeti géniusz-tól és olyan elvekre alapították politikájukat, a melyek kikerülhetelenné tették a tényleg bekövetkezett veszedelmet. Amerika fölfedezése után jelenik meg ez a végzetes tévedés; és ha most a tengerentuli birtokok elvesztésével a sokáig háttérbe szorított nemzeti géniusz érvényre tudna emelkedni a kormányzásban, úgy szebb jövő virradna a szép Spanyolországra.

Sajnos, alig remélhető ilyen mélyreható és kedvező változás.

A bajok és nehézségek olyan tömkelege állja útját az újjászülésnek, hogy óriás legyen, a ki diadalmasan megbirkózik vele. — Ilyen államférfiui Herkulesnek pedig híjjával van Spanyolország. Hiába keresünk kimagasló alakot, a ki kezébe ragadva a zászlót, vezére lehetne a nemzetnek.

Az öreg Szagaszta, a liberális kormány jelenlegi elnöke, bizonyára jeles, derék ember; rendes viszonyok között becses szolgálatokat tesz hazájának. A mai rendkívüli helyzetben azonban nem tud uralkodni. Montero Riosz, a szenátus elnöke, nagy tekintéllyel bír és mint a békeszerződés megkötésére kiküldött spanyol bizottság feje, még inkább öregbítette tekintélyét; a liberális-konzervatívok vezére Romero Robledo, az ó-konzervatívok feje Szilvela, Gamazo a liberális disszidensek vezére, ezek a kiváló spanyol politikusok, mindannyian alkalmasok a miniszterelnökségre és mindannyian kicsinyek és gyöngék arra, hogy új korszakot nyissanak nemzetük életében. Kivülök a generálisok állanak előtérben: Martinoz Campos, a Bourbon-dinasztia restaurálója, Weyler a kubai hiéna; Azacarragua, Cano-

vas meggyilkolása után rövid ideig a konzervatív kabinet elnöke, Blanco, Kuba utolsó főkormányzója, Lopez Dominguez, az utolsó-előtti kubai lázadás leverője és Polavieja a Fülöp szigetek pacifikálója, olyan szerződéssel, a mely több félreértéssel, mintsem haszonnal járt. Mindegyikük kész kardjára támaszkodva, kezébe ragadni a hatalmat, de egyikük sem találta meg a mentő eszmét, mert mindannyian foglyai az elkoptott frázisoknak és jelszavaknak.

Nehéz tehát a választás, pedig hamarosan el kell dölnie, hogy ki a jövő embere. Szagaszta fölépülven betegségéből, szombaton megy a királynéhoz, hogy fölvesse a bizalmi kérdést. Így küszöbön állván a döntés, természetesen az egész spanyol nemzet lázas izgatottsággal lesi a történeteket. Az egész nemzet érzi szükségességét, hogy valaminek történnie kell. Correa tábornok hadügyminiszter csak az imént nyilatkozott aképpen, hogy a háboru szerencsétlensége eltörpül a katasztrófa mellett, a mely fenyegeti az országot, ha bizonyos égető kérdések gyors és kielégítő megoldást nem nyernek.

Epen az illusztrálja legmeg-

TARCZA

Tiszta csók.

— Farkas Imre. —

Kigyult a sok csillag a nagy város felett.
... Bent a kórteremben haldoklik egy beteg.
Lázban ég az arca... egyre suttog ajka...
Holnapig sem él már, úgy meg látszik rajta.
... Sötét ruhába
Ápolgatva gonddal, jóssággal, szeretve,
Örkődő szemekkel úgy virraszt felette
Egy ifju apáca.

Behallik kívülről a zsbongó élet.
... Oly lázas fénye van a beteg szemének
Amint reá tapad a fiatal lányra
S szóra nyílik ajka: édes szép leányka
Adj egy tiszta csókot
Ha van érző szived s van irgalom benne...!
Ismét fiatall és hívővé tenne
Egyetlenegy csókok.

Ifju voltam s boldog... hittem és szerettem,
Szeretetem, hitem régen eltemettem.
Hideg, mély sirba van örökre leásva...
Visszadná még is szép szemed varázsa,
Lennék mint rég, boldog,
Ha érezném ajkad szomjazó ajkamon.

Édes szép leányka, ártatlan angyalom
Adj egy tiszta csókot!

Vérző szívvel jártam e hazug világot.
Szomjaztam epedve egy kis tisztaságot!
Szép leányszemekben, szép asszonyszemekben,
Hü baráti szívből hiába kerestem,
Sehol sem találtam.
Megasalódott szívem hangos dobbanása
Egy nagy átkot kiált e hazug világra
Végső sohajában.

Szívem elvérezett. Életem elveszett!
Oh, add vissza, édes, üdvömet, hitemet!
Engedd hogy érezzem ajkad érintését,
Szálljak úgy a sirba, hogy ott fenn megértsék
Szívem dobbanását,
Amely megtisztulva, boldogságban égve.
Hitet visszanyerve, zengjen föl az égre
Hál'adó hozsánát.

Ablakon keresztül a csillagfény remeg.
Gyűrött párnáira hanyatlik a beteg.
... Könnyező szemekkel ráborul a leányka
S hideg tiszta ajkát odanyomja rája —
Lázás ajakára...
Hát van-e és csóknál hozsánna legszentebb?
Hát van-e és csóknál hitnek, szeretetnek
Gyönyörűbb imája?...
Budapest, 1898. nov. 6.

A helyettes pap.

(Elbeszélés.)

Irta: Szini Péter.

— Folytatás. —

III.

Barnóti Sándor kiváló szeretettel ragaszkodott édesanyjához. Folyvást lelke előtt lebegett az a szenvedést tükröző arc, melyről annyi, oly kimagyarázhatlan szeretet sugárzott felé. Elgondolta a sok nélkülözést, a nyomort, melyet a jó édesanya oly megadólag tűrt ő érette. — Megvonta magától a falatot, eldobott minden szórakozást, csakhogy szeretett fiának minél több kényelmet nyújtson. Fia volt élete, reménye, boldogsága.

Hát vajjon lehetett-e egy ily jóézésű anyát feledni? ... Lehetne-e köszívű gyermek a világon, ki az édesanya sok éji virrasztását, gondteljes aggodását rut hálátlansággal fizesse vissza? ... Lehet, hogy vannak ilyenek is, de Barnóti Sándor nem tartozott ezek közé.

Örvendett az édes anya, hogy szeretett fia kiléphet immár az életbe és teljesítheti magasztos hivatását. Gyönyörű pályá a lelkészi, csak valóban átérezni tudja, ki e pályára lép. Nem kell oda pöffeszkedő góg, nem farizeusi képmutatás, hanem

Rum, Tea, Cognac, Pezsgő,
Szilvórium, Borovicska leg-
jobb minőségben,

Asztali bor

1 liter üveggel 40 krajczár.

DEUTSCH LAJOS

előbb VARGA LAJOS

fűszerkereskedésben, Főpiacz 38. sz.

döbentőbbben Spanyolország helyzetét, hogy ilyen körülmények között legvalószínűbb a válság megoldásának az elodázása. Szagaszta egyelőre a kormány élén marad, rövid időre összehívja az országgyűlést és ratifikálhatja a békeszerződést. Senki más nem akar vállalkozni erre a végleges lezárási számolásra. Azután következik az új kormány kinevezése, az országgyűlés fölosztása. Az általános képviselők választás. Csupa sablon, csupa kicsinyes ragaszkodás a régen kitaposott utakhoz; semmi nagy vonás, semmi új eszme, vagy bátor vállalkozás. Néze a súlyos betegségben vonagló országot, valóban a dekadencia lehangoló képe tárul szemünk elé.

Diplomata.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— január 6.

A technikai obstrukciót ma kifejldött állapotban mutatta be az ellenzék. Tizenkét névszerinti szavazást kértek a tegnapi ülés jegyzőkönyve egyes passzusainak módosítására. Tehát a számbati ülésen is a tegnapi ülés jegyzőkönyvének hitelesítésére fognak szavazni.

Az ülésnek a szavazásokat előkészítő része így folyt le.

Madarász apó megrázta a csöngetyüt s végignézett az ellenzéken.

Perczel Béni olvassa a jegyzőkönyvet. Az ellenzék figyel.

— Hangosabban Béni! szóltak a jegyzőhöz, lassabban biztatták.

A mint a jegyzőkönyv fölolvasása véget ért, egymásután állottak föl az el-

lenzéki urak s indítványozták, a mint következnek.

A jegyzőkönyvbe módosításként tétessenek:

ülés	helyett	gyűlés, (Hock)
befejeztetvén	"	bezárom, (Ivánka)
elnök	"	korelnök, (Biró)
ház	"	képviselőház (Fáy)
bezártja	"	berekeszti, (Blaskovics)
az elnök	"	a korelnök, (Makfalvy)
tíz óra	"	negyed tizenegy, (Szluha)

Voltak másnemű módosítások is.

Hentaller Lajos indítványozta a jegyzőkönyv kinyomatását és szétosztását, Kubik Béla azt indítványozta, hogy a jegyzőkönyveket fölolvasás előtt a Ház asztalára tegyék tanulmányozás végett, Holló Lajos föltüntetni kérte a szavazatok számát, Rakovszky-nak két indítványa volt, egyik, hogy a jegyzőkönyvet ellenzéki jegyző is aláírja, a másik, hogy Molnár Lajos tegnapi interpellációját szöszörint bevegyék a jegyzőkönyvbe.

Mind e tizenkét módosításra Madarász apó annak rendje módja szerint elrendelte a névszerinti szavazást s folyt a szavazás, melyben az ellenzék csak 5-6 szavazattal vett részt. — Kormánypárti 105-115 volt jelen, azok szavaztak.

A szombati ülésen alighanem egy hétre való módosítást nyújtanak be.

A folyosón a szavazások alatt egyre folyt a tanácskozás Andrassy Gyula és Apponyi gróf, Bánffy báró, Tisza Kálmán és Széll Kálmán, Perczel miniszter, Komjáthy, Olay és Benyovszky gróf, majd Apponyi gróf és Kossuth Ferencz, Apponyi gróf és Molnár János, Andrassy Gyula és Bánffy báró közt. Fejérvári báró miniszter pedig számosval érintkezett.

Az a hír szárnyalt a folyosón, hogy két disszidens Podmanitzky bárónak bejelentette visszalépési szándékát.

Félkettőkor négy szavazással végeztek. Ekkor Madarász apó enunciatálta:

— A mai ülés jegyzőkönyvét nem hitelesíthetjük; ezért a szombaton délelőtt tíz órakor kezdődő ülésen a jegyzőkönyv

fölolvasása után következni fognak az abbamaradt szavazások folytatása.

Polónyi: Szombaton 64 módosítást adok be.

Madarász: Az ülést berekesztem és bezárom.

A kormány tagjai az ülés folyamán tanácskozásra gyűltek.

Visszaemlékezések.

Debreczen, január 6.

A „Debreczeni Ellenőr“ felszólított, hogy jubileuma részére a régi megyei életről írjak néhány sort. Gondolkozóba estem, hogy mi legyen annak a tárgya? hiszen a biharmegyei dolgok ahol én tisztviselősködtem nem érdeklik az itteni olvasóközönséget, meghajlok azonban a felszólítás előtt s igyekezni fogok oly dolgokról emlékezni vissza, a melyek Debreczen vidékén történtek, vagy az abban szereplő egyének legalább részben a debreczeni közönség előtt is ismeretesek.

Az 1875. év végén Nádudvaron egy nagy vizügyi tárgyalás volt. Acs Nagy József s érdektársai emelték a panaszt, a paladányi vallás és közalapítványi uradalom ellen, a mely uradalom az Ágotánál emelt töltéselési munkálataival adott okot a panaszra.

A tárgyalásra öt törvényhatóság lett meghívva s ezen vegyes küldöttség elnöke László Alajos ujfehértói birtokos volt.

Biharvámegye egy öttagu küldöttséggel volt a tárgyaláson képviselve.

A tárgyalás Nádudvaron folyt le s egy fél napi tanácskozás után a biharmegyei küldöttek egy tagja — a ma is élő s élénk észjárása és humoráról ismert Szász Augustin ur azon észrevételt tette, hogy részben már megállapodás is jött létre, de nincs ki a jegyzőkönyvet vezesse, mindenképp előtt tehát jegyzőkönyv vezetőt válasszon az értekezlet.

A kunok küldöttei ajánlatára Hubafy Szabolesvármegye mérnöke, mint küldött

krisztusi egyszerűség, nemes becsvágy a lelki élet virágoztatására.

Barnóti Sándort vágya vezérelte e pályára s meg volt benne mindazon kellék, melyet birnia kell egy valódi lelkésznek. Alázatos volt szolgálalkúság nélkül, becsvágyó elbizakodottság nélkül. Azt követte, kinek méltatlan szolgálja volt. ki azt mondá:

— Uj parancsolatot adok nektek, hogy egymást szeressétek!

Sajnálta szegény édesanyját, de hát most nem segíthetett rajta. Az a csekély kápláni fizetés ruházatra is szűken futja ki. Ötven forint egy évre a fizetés, hát mi ez? . . . A konvencziós béres többet kap ennél. No de az Ur szolgálainak felesleges is volna sok adomány! . . . Nem lehet nekik elmerülniök a világi javak élvezetében.

Midőn édesanyja elszunnyadt, el hagyta lakását s hevesen dobogó szívvvel ment végig a falun. Kőzel a nagy száraz malomhoz kis ház ablakából fény hatolt ki az utcára. Megállott itten s kezét a szívére szoritva gondolkodott el.

Ki lakott itt? . . . Az a lény, kit az édesanyja után legjobban szeretett. Jákó Mihály uram tizenhét éves szép leánya Boriska, a kit Barnóti Sándor maga előtt látott felnővekedni harmatesepben fürdő lilomként.

Nem járt e leány nevelőbe s francziául sem tudott gagyogni és Barnóti mégis a leghevesebb szerelemre gyúlt iránta. Igazán megvallva, várva várta, hogy minél előbb állomáshoz jusson, hogy szíve szerettét feleségül vehesse.

Mintha édes gondolatoktól áradó lelke megsugta volna neki, hogy ott vár

reá a híven szerető Sándor, megjelent a kis kapuban. Bajt lehelő arezán megjelent az ártatlanság pirja és szíve hevesen dobbant fel.

— Jere, jere! Oly rég várlak! — sugta Sándor és kebeléhez zárta a forrón szeretett leányt.

— Hát miért nem jöttél be? . . . Szívesen látna édesapám! — felelt a leány s büvölő szemének sugára átnyilalta az ifju szívet.

— Veled akartam beszélni, angyalom! . . . Istennek hála! végre hozzám is benézett a szerencse. Megyek káplánnak Gádorra.

— Hát elmegy? — mondá esengve a leány.

— Megyek angyalom, hiszen hivatásom hozza magával, hogy kilépjek az életutra. Elmegyek, de itt hagyom nálad lelke felét. Szerető szívek előtt nincs távolság. Ha nem beszélhetünk szóval, beszélünk gondolatban. Majd a röpke szellő, a szálló kis madár kicsereéli gondolatainkat. Én soha, soha nem feledlek el! Szeretlek szívem végtelen érzelmével, szeretlek lelkem világát betöltő szerelmével. Mond, fogsz-e várni utánam?

— Örökké! — suttogá a leány. Az évek száma nem fogja csökkenteni szerelmemet, sőt növelni fogja azt minden percz. A te boldogságod nekem is öröm, bánatod nekem is fájdalom. Tied, tied lesz koporsóm bezártáig!

— Oh, mily boldoggá tettél! . . . Mily édes lesz neked a létért küzdeni, mikor tudom, hogy a te szerelmed lesz jutalmam!

Hosszan tartott beszélgetésük. — Olyan a szerelmes szív, mint a gátat-

szakasztott folyó. Ha egyszer megindul benne az érzelm patakja, gyorsan szüli a hő gondolatokat. A piros ajak megnyílik és beszél, beszél végtelen szerelemmel. Közben egy-egy édes csók csattan el a csendes éjben. Irigy, pajkos szellő odafurakodik s lengeti a szép leány márványhomlokára omló szőke fürtöket. Az ifju hallgat édes önfeledtségben. Nektárcsepp szívének szerette beszéde. Elhallgatná az idők végtelenségéig. Miért is, hogy oly gyorsan suhannak el a szerelem édes perczei?!

Jákó Mihály nagyon szerette Sándort s mielőtt meghallotta, hogy távozik a faluból, elment hozzá, hogy tanubizonyosságát adja nagybecsülésének.

— Hallottam, hogy káplánnak megy tiszteletes ur! — mondá — Tudom, hogy az édesanyját nem viheti még most magával. Hát ha meg nem sértem a tanítóné asszonyt, jöjjön hozzánk lakni addig, míg ekléziát kap a tiszteletes ur. Eltartom panasztalan kenyérrrel s fogadom hogy semmi baja nem lesz házzamnál.

Nagyon megköszönte Sándor ez ajánlatot. Könyező szemekkel ragadt meg a becsületes Jákó kezét.

— Nagy gondot vett le fejemről Mihály bácsi! — mondá. — Áldja meg az Isten a jó szívéért! . . . Lesz idő, hogy még vissza szolgálhatom önnek ezt az önzetlen szívből eredő szívességet!

Még azon napon odaköltöztette édesanyját Jákóékhoz. Boriska öröme hitártalan volt. Bizony az édesanyját sem szerette talán jobban, mint az özvegy tanítónét! Ugy elcsókolgatta, úgy eljirt körülötte, hogy szinte gyönyörűség volt nézni!

fognak az
isa.
módosítást
kesztem és
s folyamán

ek.

január 6.
felszólított,
régii megyei
ndolkozóba
a tárgya?
k ahol én
lik az itteni
azonban a
gok oly dol-
gyek Debre-
y az abban
ben a deb-
retések.
udvaron egy
Acs Nagy
a panaszt, a
ányi urada-
az Agotánál
l adott okot

hatóság lett
tség elnöke
kos volt.
agu küldött-
viseelve.
a folyt le s
a bihar-
a ma is élő
réről ismert
évételt tette,
podás is jött
yvet vezesse,
dayv vezetőt

tára Hubafy
mint küldött

r megindul
yorsan szüli
ajak meg-
en szerelem-
sók csattan
ajkos szellő
szép leány
ke fűrtöket.
ségben. Nek-
beszéde. El-
big. Miért is,
el a szerelem

zerette Sin-
ogy távozik
y tanubizony-
k.
lánnak megy
Tudom, hogy
g most ma-
tem a tani-
k lakni ad-
szteletes ur.
el s fogadom
sz házamál.
Sándor ez
kel ragid a

le fejemről
Aldja meg
Lesz idő,
om önnek ezt
vességet!
ltóztette édes-
öröme határ-
yját sem sze-
özvegy tani-
gy eljirt
nyörűség volt

lett ilyenül elválasztva, mint az ajánlat szerint ismert pennás ember, aki nyomban hozzá is fogott a jegyzőkönyv szerkesztéséhez s míg ő dolgozott, mi a gyomor követelésének engedve Rázsó Gyula nádudvari szolgabíró kalauzolása mellett a „Katlan“ nevű fogadóba mentünk étkezni.

Az ebéd utáni folytatólagos tárgyaláson mindenkinek előtt a jegyzőkönyv olvastatott fel. De már a jegyzőkönyv fejezetének felolvasásánál élénk vita támadt, ugyanis a jegyzőkönyv fejezete ekként szerkesztetett. „Jegyzőkönyv, felvéve Nádudvaron Acs Nagy József és érdektársai panasza végett.“

Egyszerre tizen is mondták, hogy a „végett“ szó nem jó.

Az ebből támadt hosszú disputa után a jegyzőkönyv szerkesztője sértve érezte magát, a további tollvivéstől elállott s minthogy annak tovább vitelére senki sem volt hajlandó, Örley Kálmán biharmegyei küldött engedett a felkérésnek s a jegyzőkönyv az Örleytől megszokott gördülékény mondatokkal s oly talpraesetten szerkesztetett meg, hogy az idegen megyék küldöttei a hatás alatt neki lelkesedve gratuláltak és sorba kérdezték, ki ez a kitűnő tollu fiatal ember? Szász Auguszt bátyánk a ki mindenből humort csinál, azt felelte, hogy ez Biharvármegye utolsó aljegyzője, odahaza nem tudják használni, s képzelhetitek milyen lehet a többi, ha az utolsó is így fogalmaz?

A nehezen indult tárgyalást most már lévén jegyzőkönyv és este Lukács Dezső vendégszerető házában vig lakomával végeztük.

Ugy tudom, hogy ezen vízügyi kérdésben azóta számtalan tárgyalás volt — de még ma sinesen egészen megoldva.

Az 1876. év elején a megyék kikerekítése után Nyiregyházára és Debreczenbe küldött ki Biharvármegye egy küldöttséget, hogy Sápót és Erkenézt vegyék át Szabolesmegyétől. Kabát és Péreset adjuk át Hajdúvármegyének.

Nyiregyházára érkeve igen hideg fogadtatásban részesültünk. — Rosz szemmel néztek bennünket, mint a Tisza vármegyéje embereit, — mintha bizony mi lettünk volna okai Szabolesvármegye eldarabolásának.

Az árvaszéki elnök és a főszámvevő voltak Szabolesmegye részéről az átadás-sal megbizva.

Az átadás vagyis átvétel nem járt nehézséggel, mivel az iratokat zsák számra vettük át s emlékezem, hogy Sáp község hét évi számadása még felbontva sem volt s úgy vettük át a mint az valaha a postán beérkezett.

Ez a rend meglepett bennünket, de még inkább meglepett a barátságos fogadtatás. Ugyanis megérkezve Nyiregyházára, azt gondoltuk, hogy ha már idegen városba vagyunk, mint küldöttek tisztelegjünk az alispánnál. Tóth Dezső megyei ügyész, most közigazgatási legfőbb bíró vezetése mellett mentünk fel az alispánhoz s vezetünk előadta, hogy mint idegen vármegye küldöttei tisztelkedni jöttünk. Az alispán a bemutatás után iróasztalától s a hol dolgozott — fel sem kelt s tovább folytatta az írást, mi állottunk egy darabig, egyszer mintha összebészeltünk volna, megfordultunk s ott hagytuk a dolgozó alispánt.

Nyiregyházáról Debreczenbe jöttünk, hol az új Hajdumegyével volt dolgunk Kaba és M. Pércs átadása végett. Hajdú vármegye részéről Kálmán főjegyző volt az átvétellel megbizva. Jelentkezvén nála, rövid néhány hideg szóval másnapra adott terminust; mi ekseredve a hideg fogadtatásoktól este a régi Bikában busultunk s ott találkoztunk Patai Andrással, ki bennünket még főispán korából ismert és Jeney Pista alkapitánnyal, kik látva elkeseredésünket azt mondták: „restelnék, ha Debreczenből ily emlékekkel távoznátok s ily fogalmatok lenne a debreczeniek barátságáról“ — vendégeikül ott marasztottak bennünket s mi annyira felmelegedtünk a régóta nélkülözött barátság me-

legétől, hogy csak hajnal felé gondoltunk a lefekvésre.

Másnap dolgainkat végezve, igen jó emlékekkel távoztunk Debreczenből.

Most, minthogy szerencés vagyok én is e város lakói közzé tartozni s különösen mióta tagja vagyok a Jogász és Tisztviselő-körnek, a mely hely a Debreczeni társasélet központja s a honnan minden feszesség ki van zárva s úgy élünk, mintha mindnyájan egy családbhoz tartoznánk s itt a debreczeniek barátságát és szeretetét naponta élvezem. áldom a végzetet, a mely engem e derék városba vezérelt, a hol oly otthonosan érzem magamat, mintha itt születtem s mindig itt laktam volna.

Vattay Géza,

nyugalm. főszolgabíró.

Az Otthon kedvelőiehez!

Lapunk m. t. előfizetőinek azon ritka kedvezményt nyújtottuk, hogy az Otthon ez. szépirodalmi havi folyóiratot **4 korona egész évi előfizetési díjért** szerezhetik meg. Amidőn ezen áldozatot meghoztuk, legalább azt szerettük volna elérni, hogy a csekély 2 frtnyi díj **egyszerre** fizetessék, hogy így a nyomtatandó példányokra nézve tisztába legyünk. Ez azonban nem hozta meg a kívánt eredményt s miután csupán emiatt az Otthon melléklését elejteni nem akarjuk, tisztelettel kérjük, hogy az előfizetést **tetszés szerinti időre**, de legalább egy negyedévre

1 koronával

mielőbb megújítani sziveskedjenek, mert a **januári füzetet** a napok-qan szét fogjuk küldeni.

Ez esemény súlyos aggodalomtól mentette meg Sándort, de másrésről nagyon sértette önértétét, hogy anyjának kegyelemkenyérre kellett szorulnia. Mert bármily szívesen tette Jákó a kedvező ajánlatot, bármily örömmel is fogadták anyját házukhoz, mégis csak a szájalom szülte azt és az önértetes ifju pirult miatta kedvese előtt.

De hát alá kellett rendelnie önértétét a kényszernek! . . . Szegény sorsu nyomorultnak nem lehet érzékenykednie.

Egy hét múlva megjött az esperes ur válasza nagy hivatalos borítékba zárva s műértően lepecsételve. Kenetteljes hangu sorokban tette meg jóakaratu tanácsait s felhívta, hogy mielőbb foglalja el állomását.

Sándornak nem volt miért tovább késlekednie. Elbueszott a jó édes anyjától, a híven szeretett Boriskától s ment Gádorra, hogy helyettesítse a megboldogult Márton Tamást, ki az esperes urat oly gyakran zaklatta, míg élt.

IV.

A kis faluban szinte eseményszámba ment a káplán ur megérkezése. Nem fogott a dolog senkit. Még a mezőről is hazaszállingóztak a kíváncsi asszonyok s úgy tudakolták:

— Eljött már? Milyen? Szép e? Tud-e szépen papolni? . . . Milyen jó is, hogy fiatal embert rendelnek ilyen helyre! Ott van a volt tiszteletes szép leánya, mindjárt elveheti! . . .

Rengő kocsiiban, kényelmesen hátradőlve s drága szivarfüstöt bocsátgatva várták a helyettes papot, az meg jött a lábain a kertek alatt vezető ösvényen s

hirtelen eltűnt a templom mellett meghúzódó szerény pap-lakban.

Kopogtatott s elfogult szívvél nyitá be az ajtót. A gyászos özvegy mogorva tekintettel ült a diványon, valami lélek-nemesítő (?) regényt olvasott Montépintől. Leánya a soha véget nem érő harisnyakötéssel foglalkozott s kíváncsian tekintett a belépő fiatal emberre.

— En a helyettesül ide rendelt káplán vagyok! — mutatta be magát Sándor.

A papkisasszony éleset kaczagott s hirtelen felugrott az asztalmellől és eltűnt egyik oldalszobában. Tudja Isten, hogy mit kaczaghatott, de az bizonyos, hogy nem az édes apja halála jutott eszébe.

— Isten hozta! Foglaljon helyet! — fogadta az özvegy, letévén a könyvet. — Ah, oly unalmas ez a falusi élet! — tette hozzá ásitva. — Mig megboldogult férjem élt, ilyenkor fürdőben voltunk!

— Ott ám! Hehehe! — szólalt ki a másik szobából a kisasszony.

— Ugyan Piroška! — fedte édes mamája komor tekintettel.

— Hát ne is beszélj ilyeneket! — mondta a leány. — En nem fojthatom el kaczagomat, ha ilyent hallok!

— Látja, látja, tiszteletes ur! Így van az! A gyermek fejére nő a szüleinek! Haj, nem így volt régen!

— Hagyd el mama a régit! Jobb bizony, ha szobájába vezetted a tiszteletes urat! Igazán derék, hogy valahára megérkezett! Meglássa csak: mily sokan lesznek holnap a templomban! . . . Tud-e szép predikációt? Azt szeretik ezek, ha rikitós! . . . Mióta apa meghalt, a vén Palástos járt által, de hát azt nem szive

sen hallgatták. Holmi vén predikációt mondott. Mindig Adámról, Éváról, meg Nóérről beszélgetett. Ugyan ki hallgatná már az ilyent szívesen?

— Piroška! — intette a mama. — Nagyon messze mégysz az itéletben . . . Köszönettel tartozunk a jó Palástosnak, hogy szíveskedett elvégezni a templomi szolgálatot.

Piroška elhallgatott, haragos tekintettel szoritotta össze szép metszésű ajkait és ismét eltűnt a szobából.

— Félre ne érte, tiszteletes ur! — védekezett az özvegy. — Nagyon jó leány, hiszen én nevelem, csak az a baja, hogy nem tud színlelni. Kimondja amit érez, hirtelenül. Mondja csak: mit tart Montépírről? Nekem nagyon tetszenek regényei. Most éppen „a rochevillei büntényt“ olvasom tőle.

— Sajnálattal vallom meg, hogy nem ismerem Montépírt! — felelt Sándor. — Helyzetem nem engedte eddig, hogy az ily jeles francia termékeket olvashassam.

Válaszából észrevehető volt a guny, de az özvegy papné nem látszott azt észrevenni.

— Szereti-e az aludttejet? — fordította másfelé a beszédet. — Kitűnő van nekünk. En rendesen ezt oszonnálok! Mellfájdalom ellen nagyon ajánlják! Várjon csak: mindjárt hozok be egy köcsöggel.

Gyorsabban állt fel, mint várni lehetett elhízott termetétől s kilépdelt a konyhába. Sándor meg keserűen sóhajtott fel.

(Folyt. köv.)

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Pénteken, január 6-án, („B” bérletben) — ujdonságul — először: *Katonák*, színmű. Irta: Túry Zoltán.

Szombaton, január 7-én, („C” bérletben) *Katonák*.

Vasárnap, január 8-án, délután 3 órakor *Tékozló*, látványos színmű; este 7¹/₂ órakor rendes helyárrakkal, bérletszünetben: *A piros bugyelláris*, eredeti népszínmű 3 felvonásban. Irta: Csepreghy F.

Hétfőn, január 9-én, („A” bérletben) *Trilby*, színmű.

Kedden, január 10-én, („B” bérletben) *Baba*, operett, ujdonság.

Szerdán, január 11-én, („C” bérletben) *Baba*, operett.

Csütörtökön, január 12-én, („A” bérletben) *Baba*, operett.

Pénteken, január 13-án, („B” bérletben) *Himfy dalai*, ujdonság. Berczik Árpád vígjátéka.

Szombaton, január 14-én, („C” bérletben) *Himfy dalai*. Berczik Árpád vígjátéka.

* *Fáy Flóra Szabadkán* Fáy Flóra, a debreczeni színház nagytehetségű szendeje — mint egy távirat jelenti — a szülővárosában Szabadkán vendégszerepelt szerdán Tryliben, csütörtökön pedig Folt amely tisztit drámában. Mindkét este zsúfolt színház gyönyörködött a fiatal, tehetséges művész játékában. Óriási virágkosarakat, koszorút és ajándékokat kapott s minden felvonás után sűrű tapsal hívták a lámpák elé.

* *Mártha*. Flotow kiváló szép zenéjű operája Mártha került tegnap színre. *Leopold* Francziska bájos énekével ismételt elragadta a közönséget. Kivüle még *F. Kállay* Lujza, *Karacs* és *Mezey* arattak tapsokat.

Mulatságok.

Zion.

Holnap fényes, ünnepi díszben Vonul be herceg Karnevál Szép asszonyok, lányok szemében Legszebb, legnyalkább ideál. Megszólal majd búhajós hangon A farsang édes hymnusa S felhangzik a mámoros jelszó: Élünk! Nem halunk meg soha!

Fel nyalka tánczra, vigalomra, Holnap a muló percz miénk, Aggasztó bú, gyötrelmes bánat Ne bántsa senkinek szívet. Éljen a táncz, éljen jókedv Szívünknek drága balzsama, Mámorban érjen, virradjon ránk A farsang első hajnala.

Bandi.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lezárt minden nap d. u. 2 órakor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat a hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gőzgyűlési egyesület „Ötthon”-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszékénél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órakor, ünnepnapokon d. e. 11 órakor.

Hivatalos órák az állami anyakönyvezetőknél Vasárnap d. e. 10—12. Többi napokon d. e. 9—12-ig, d. u. 3—6-ig.

Népkönyvtár az árok-utcai leányiskolában Nyitva van minden szerdán és szombaton d. e. 11—12 óráig.

Famunkatartás. A közgyűlési egyesület főreáliskola műhelyében d. u. 2—4 óráig Kedden előkészítő csoport. Szerdán és pénteken haladó csoport.

A debreczeni kir. járásbírószék szóbeli kereseteket, kérelmeket és nyilatkozatokat fölvesz kedden és pénteken d. u. 3-tól 5-ig, a felek megjelenhetnek minden szerdán.

— **Vizkereszt ünnepe.** A katolikus egyháznak ma ünnepe van, a melyet annak emlékeztetere tart, midőn a szent hajdában a három napkeleti király Betlehembe ment a gyermek Jézust imádni. A három király valószínűleg Arábiából jött s aranyat, tömjént és myrhát tettek le ajándékkul az isteni gyermek bölcsőjéhez. Az egyházatyák magyarázata szerint az aranya, mint királynak, a tömjént mint Istennek s a myrhát, mint embernek hozták. Az arany egy más magyarázat szerint jelentette a szeretet kincsét, a tömjént a hódolatot, a myrha az emberi szenvedéseket, melyek a Megváltó szívét is átjárták. A katolikus templomban ma fényes istentisztelet volt ez alkalommal, melyen dr. Wolfka Nándor püspök czelebrált.

— **Az épülő városháza.** A városház keleti szárnyának építése nagy erővel halad Aczél Géza főmérnök vezetése alatt. A falak nagyrésze már fel van huzva és kivehető az új szárny czélszerű építkezése. Az időjárás a keleti építkezésre elég alkalmas és igazán szerencse, hogy az épület a legszárazabb időben került tető alá. Ugy a főmérnök, mint a vállalkozók igyekeznek, hogy a lehetőségig gyorsan készen legyen az épület a hivatalok befogadására.

— **A róm. kath. gimnázium kifejlesztése.** Hirt adtunk a vallás és közoktatásügyi miniszter leiratáról, amelylyel a kegyesrendiek debreczeni algimnáziuma kifejlesztése czéljából helyszíni tanácskozást rendelt el s arra Debreczen város közönségét is, mint egyik fenntartó testületet meghívta. A tanács tárgyalásra Komlóssy Arthur főjegyzőt, Ábrahám László t. főügyészt és Szabó József főszámvevőt küldte ki a tegnapi üléséből; de azon kötéssel, hogy a tanácskozás eredménye csak a tanács, esetleg a közgyűlés hozzájárulása után válik a városra nézve kötelezővé.

— **A közigazgatási bizottság újralakulása.** Debreczen város közigazgatási bizottsága tegnap délután tartotta ez esztendőben első ülését gr. Degenfeld József főispán elnöklése mellett. Az ülés mindenekelőtt különféle albizottságait alakította meg, még pedig a következőképen:

A **fejelemi választmány** rendes tagjai: Nemes Kálmán, Márk Endre, Szunyogh Sándor, Latinovics Mihály, póttagjai: Sesztina Lajos, Csánky Viktor, jegyző és előadó Komlóssy Arthur fj.

Arvaszéki felebbezések tárgyalására alakított bizottság: rendes tagok: Márk Endre, Kovács József, Nemes Kálmán, Pálffy Gábor, póttagok: Lengyel Imre, dr. Kola János.

Börtönvizsgáló bizottság tagjai: Nemes Kálmán, Lengyel Imre, Kovács József, dr. Popper Alajos, dr. Sárváry Gyula, Körner Adolf.

Az utadó kivetés elleni felebbezések tárgyalására: Szunyogh Sándor,

Lengyel Imre, Nemes Kálmán, Ábrahám László.

A kórházi bizottság tagjai: Kovács József, Jámbor Ferencz, Sesztina Lajos, dr. Popper Alajos és dr. Sárváry Gyula.

Gyámpénztárt vizsgáló küldöttség: a hivatalbóli tagokon kívül: Pálffy Gábor rendes, Zádor Lajos póttag.

Erdőrendészeti bizottság: elnök Nemes Kálmán, alelnök Sesztina Lajos, jegyző Szabó Kálmán, tag Lengyel Imre.

Erdei kihágási II. fokú bíróság: elnök gr. Degenfeld József, rendes tagok: Nemes Kálmán, Lengyel Imre, Kovács József, Kola János, póttagok: Sesztina Lajos, Márk Endre, Pálffy Gábor, Zádor Lajos. Az albizottságok elnök rendszerint gr. Degenfeld József főispán.

A munkaadók és mezzei munkások közti jogviszony bírálására alakult bizottság: elnök gr. Degenfeld József főispán, illetve törvényszerű helyettese: rendes tagok: Nemes Kálmán, Lengyel Imre, Kovács József, dr. Kola János, póttagok: Sesztina Lajos, Márk Endre, Jámbor Ferencz és Pálffy Gábor; előadó Király Gyula, jegyző Szabó Kálmán.

— **Egyházi értesítés.** Ezuttal tudomására hozatik az ev. ref. egyház adófizető tagjainak, hogy az 1899 ik évre az egyházi adó és közalap ki van vetve s ki azt helytelenül kivetettnek találná, vagy bármi okból elengedésre vél számot tartatni; az iránt 1899. jan. hó 5-től 1899. jan. hó 12-ig bezárólag az egyházi számvonónál a hivatalos órák alatt — egyháztéren 17. sz. a. — jelentkezzen, mert későbbi felszólamlásnak hely nem adatik. A városról azon évben történt elköltözés vagy halálozás, mely évre az egyházi adó kivetett, adóelengedést nem von maga után. Az egyház adószedői hivatala az adófizetést és a közalapi fizetést évenyegyes részletekben is elfogadja és a kis könyvecskében mindenkor nyugtázza. Ez alkalommal felhívja az egyház minden tagját, hogy egyházi adóját ki ki előregesen, de legfeljebb októberig fizesse be; azok pedig, kik elmúlt évekről hátralékban vannak, hátralékukat rövid idő alatt törleszszék le, mert a késlekedők ellen az egyházi törvény 256. §-ában foglalt rendelkezésnél fogva a közigazgatási hatóság az egyházi törvény 5. §-a alapján végrehajtást alkalmazni lesz kénytelen. Debreczen 1898. december hó 19-én tartott presbyteri gyűlésből az egyháztanács.

— **A gazgyár dícsérete.** Az augsburgi légszeszgyár igazgatósága pompás Aueréget helyezett el a színház csillárján, a városháza hivatalos helyiségeiben és folyosóin. Az égők valóságos nappali világosságot árasztanak. Ezen újítást és czélszerű berendezést az igazgatóság teljesen ingyen végezte, mely első sorban Roth A. József igazgató érdeme. Mint örömmel értesülünk, legközelebb a színházi csillárt is foifogják szerelni.

— **A Zion hangversenye.** Farsang második napján az Arany Bika freskós, aranyeziradás termében felgyújtják a csillárokat, mivel ünnep lesz ott: hangverseny és tánczvizalom. A jótékonyág isten-nőjének fenséges aegise alatt rendezik ezt az ünnepet a Zion betegsegélyző-egylet javára. A hangverseny válogatott műsorát avatott kéz állította össze. Mükedvelők: bájos fiatal leányok és asszonyok és a szintársulat néhány kitűnő művésznője és művésze lép a pódiumra, hogy művészi ihlettségével és tehetsége legjavával szolgálja a jótékonyág szent érdekét. Magas színvonalu estély lesz ez, amelyen kiváló szórakozásra nyílik alkalom. A közreműködők Bolemann Nikoley, bárónő, Hajós Mórné, Rosenberg Ilona, Szabó Irma, Leopold Francziska, Kohn

Ábrahám

: Kovács
na Lajos,
y Gyula,
ldöttség:
álffy Gá-

elnök Ne-
a Lajos,
yel Imre.
biróság:
es tagok:
Kovács
Sesztina
or. Zádor
ndszerint

munkások
lt bizott-
főispán,
endes ta-
nre, Ko-
óttagok:
mbor Fe-
ó Király

al tudó-
áz adó-
k évre az
etve s ki
há, vagy
not tart-
ól 1899.
izi szám-
egyház-
mert ké-
adatik.
lköltözés
házi adó

n maga
atala az
et évine-
és a kis
azza. Ez
minden
ti elő-
esse be;
hátralék-
dó alatt
ellen az
alt ren-
i hatóság
n végre-
en. Deb-
n tartott
nás.

ugsburgi
s Auer-
llárján, a
és fo-
ali vilá-
és cél-
teljesen
n Roth
t öröm-
színházi

Farsang
freskós,
k a csil-
hangver-
ég isten-
dezik ezt
yzó-egy-
váloga-
ta össze.

yok és
ny kitűnő
ódiumra,
tehetsége
g szent
lesz ez,
k alka-
Nikoley,
g Ilona
a, Kohn

Gézáné urnók és urhölgyek és *Sebesi B. Vilmos* és *Sziklay Miklós* urak neve kezkesedik a hangverseny művészi sikeréért. Hangverseny után közvetlen tombolajáték. Hatvan tárgyat sorsolnak ki. Tombola után táncz következik. Az arany ifjuság kipróbált gárdája biztosítja a táncz sikerét. Ismételjük, hogy a fényesnek ígérkező estély január 7-én nyolcz óraker lesz. Kapcsolatosan megemlítjük, hogy a rendezők már este fél 8 óraker gyülekeznek az Arany Bika dísztermében.

— **Rózsaszínű számok.** A mult hónapban félszázal több házasságot kötöttek Debreczenben. A református vallásu jegyesekre jut az országnak. Mert a ref. egyházban 43 pár lépett házasságra. Kilenz pár vegyes vallásu, 2 r. kath. és 3 pár izraelita volt.

— **Az alma, mint gyógyszer.** Az alma oly egészséges gyümölcs, hogy a legkevesebb ember tudja, mily üdvös annak élvezete az egészségre nézve. Pedig üdvös tudnia mindenkinek, hogy lefekvéskor néhány almának elköltése igen ajánlatos. Az alma kiváló tápláló erővel bír az agy működésére nézve, mert több foszforsavat tartalmaz bármely más gyümölcsnél. Elősegíti a máj működését, mély és egészséges álmat biztosít s dezinficálja a száját is. Ellensúlyozza a gyomor túlságos sávképződését, előmozdítja az emésztést s a torok bajai ellen is véd. A narancsot és citromot leszámítva, legjobb szer a szomjuság csillapítására épügy, mint az alkohol és ópium használata folytán támadt bajok ellen. Így közvetlen közelünkben van sokszor az az orvoszer, a melyre leginkább szükségünk van s mi, ime tudatával se bírnak ez üdvös hatásának.

— **Spiritizmus.** A társaságban sokat nevetnek most egy eredeti eseten, amelynek hőse egy jól ismert fiatal ember s néhány vakbuzgó spiritiszta. A minap történt, hogy a spiritiszta nagymestere meg akart nyerni a misztikus tannak egy fiatal embert.

— Engedj meg, de bolondságokkal nem foglalkozom, védekezett a megszólitott.

— Mi jogon nevezed a mi tanunkat bolondságnak? Előbb győzd meg róla s csak aztán ítélj.

— De ha nem lehet meggyőződnöm.

— Már hogyne lehetne. Jöjj el estére a szeanzunkra.

Az antispiritiszta eleinte szabadkozott, de végre megegyeztek s este megjelent a spiritisaták összejövetelén. A szellemidézésre megtették a szükséges előkészületeket, előkerült a forint s megkezdődött a szellemidézés.

— Nos, kérdezz valamit.

— Apám szellemével akarok beszélni.

— Kérlek, csak tedd föl a kérdést.

— Hát először is szeretném tudni, mint érzi magát a másvilágon.

A kérdés meg volt s elkezdődött a forint tánczoltatása. Kevés idő mulva világosan adta meg a választ: Jól.

— És mit csinál édes anyám? volt a második kérdés.

— Ő is igen jól érzi magát, szölt ismét a felelet.

— És hogy megy sora bátyámnak?

— A szellemek mind boldogok, adta meg a feleletet az ördögös forint.

— Hát bátyám rátalált-e az ő kedvesére, akit a halál itt elszakított tőle?

— Rátalált és most boldogok.

A spiritiszta diadalmasan mosolyogtak s nagy mester ünnepiesen fedeleni kezdte a tamáskodó embert.

— Ugy-e bár nem jó elbamarkodva télni?

— Szó sincs róla. De még egyet szeretnék csak kérdeni.

— Tessék.

— Kiváncsi vagyok rá, hogy feledékenyek-e a szellemek?

— Nem, a szellemek jól emlékeznek.

— Csodálatos, az én apám mégis elfelejtette, hogy én voltam az egyetlen fia.

— **Sorshuzás.** A városháza kis tanácstermében az 1878 ik évi szülöttek között az ujonczozási sorshuzás holnap, szombaton reggel 9 óraker kezdődik. Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnökelete alatt és hét városi bizottsági és Oláh Károly tanácsnok jelenlétében.

— **A lótaró gazdáik figyelmébe!** A lovak és szekerek összeírása f. é. január hó 5 én kezdett vette, s ezen összeírás munkálatot január 21-ik napján befejezik. Felhivatnak tehát a város érdekelt lakosai, hogy az említett határidőn belül lovaikat és szekereiket Csapó utca 35. sz. alatt az u. n. „Kovács“ laktanya helyiségében d. e. 9-12 ig, d. u. 3-6 óráig bejelenteni, illetve bemondani el ne mulasszák, mivel a mulasztók a törv. értelmében minden ló után 10 forintig terjedhet s a „Szegény alap“ javára fordítandó bírsággal fognak büntettetni.

— **A cseléd, mint hal.** Cselédpör folyik a kapitány előtt, az Annus ugyanis otthagya a szolgálatot. A gazdája nagyon mondja pedig:

— De kérem, kapitány ur, nem volt oka ott hagyni a helyet. Senki sem bántotta, úgy élt, mint a hal a vízben.

Azt mondja rá az Annus:

— Csakugyan úgy élttem, mint a hal a vízben. Mert a halnak se szokás önni annit.

— **Országos zsebtolvaj elfogatása.** Szegeden az ottani rendőrség elfogott egy országos zsebmetszőt, bizonyos *Balazs Sándort*, a ki az ország különböző részében fosztogatott és zsebelt. A szegedi lapok azt írják, hogy a zsebmetsző a nyár folyamán Debreczenben is járt. Debreczenből Szonok felé utazott a második osztályon. Vele egy szakaszban ült egy magas barna uri ember, a ki elaludt a vonaton. Tárcaját, 363 forinttal terhelve, kilopta az zsebéből s P. Ladányon leszált a vonatról. Akkoriban arról az elvesztett pénzről a debreczeni lapok is megemlékeztek.

x A Hajdumegyesi takarékpénztár H.-Szaboszlón január 4-én megjelent hirdetésében tévedésből **rendes közgyűlés helyett** rendkívüli közgyűlés jelent meg, melyet ezennel helyreigazítjuk, és egyszersmind felhívjuk a n. közönség figyelmét mai számunkban megjelent hirdetésére.

TAVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától.

Minisztereink a királynál.

Budapest, január 6. (Érkezett 2 óra 15 perczkor) *Bánffy Dezső* báró miniszterelnök, *Fejérváry Géza* báró, honvédelmi és *Lukács László* pénzügyi miniszterek ma reggel Bécsbe érkeztek. A miniszterek a délelőtt folyamán Ő felsége személye körüli miniszteriumban hosszasan tanácskoztak, melyben résztvett *Széchenyi Manó* gróf, az új miniszter is. Déiben a király mindhárom minisztert hosszabb kihallgatáson fogadta. A miniszterelnök részletesen referált a királynak a képviselőházi tanácskozások mostani állapotáról. A miniszterek a holnapi napot is még Bécsben töltik.

Luccheni vallomása.

Budapest, január 6. (Érkezett 2 óra 20 perczkor). Bernből telegrafálják: Svájcban ismét emlegetik a föld legelvetemültebb gonosztevőjét, Lucchenit, aki őszszel gaz módon oltotta ki Magyarországnak fenkölt lelkü királynéjának életét. Lucchenit a genfi esküdszék életfogytiglan tartó fegyházra ítélte. — Most az a hír, hogy elméje elvesztette egyensúlyát. Konoksága, amelylyel olyan nagy undort keltett, mintha vesztett volna vadságából. *Luccheni pár nap előtt olyan zavaros nyilatkozatot tett a börtönőrnek*, hogy a vizsgálat a nyomozás fonalát ismét fölvetette. Luccheni ugyanis a börtönőrnek ezt a nagy titkot bökkentette ki:

— Ha én le nem szurnám is a királynét, ugysis meghal.

A börtönőr hirtelenkedett.

— Hazudsz Luccheni.

A gyilkos erősködött.

— Nem szoktam hazudni. Ismétlem, a királyné ugysis meghalt volna, mert...

— Hazudsz.

— De ha mondom, hogy másutt le-selkedett rá a halál.

— Ugyan hol?

— Az egyik büntársam revolverrel várta a pályaudvarban Érszebet királynét.

A börtönőr azonnal jelentést tett Luccheni nyilatkozatáról.

Lucchenit még az nap faggatták. Ismételte, hogy büntársa van.

— De a nevét sohasem tudják meg!

— szölt Luccheni.

Tizenkét névszerinti szavazás.

Budapest, január 6. Technikai obstrukció van most a magyar parlamentben. Az ellenzék nekifogott a jegyzőkönyv korrigálásának és annyi stilushibát fedezett fel benne, hogy az ebből származó vitában eltelt néhány óra. Minden egyes stiláris hibánál névszerinti szavazást kértek és ölték az időt derekasan. A mint mondják, szombaton *hatvan adag* szavazást szerviroz az ellenzék, az ország pedig fizeti a képviselő urakat azért, mert a politikával is játékot üznek. A szabadelvű pártot azonban nem hozza ki sodrából ez az eljárás. Komoly és higgadt marad. Az ország népe pedig hovatovább belátja, hogy az ellenzék munkát gátoló okvetlenkedése karára van a nemzetnek és magukra hagyja őket.

Titkos tanácsosok eskütétele.

Budapest, január 6. A szokott ünnepek közt ment végbe tegnap a bécsi burghan az újonnan kinevezett titkos tanácsosok eskütétele. Magyarországból *Okolicsányi* cs. és kir. kamarás és *Wodianer* báró tették le az esküt. A szertartáson *Goluchovszky* gróf külügyminiszter és *Auersperg-Traun* gróf főkamarrás volt jelen.

Vonatösszeütközés.

Budapest, január 6. (Érkezett d. u. 2 óra 30 perczkor.) Bécsből telegrafálják: Ma reggel négy óra után Heiligenstadból Ottakring felé menő vegyesvonal hibás váltóigazítás következtében kisiklott. A mozdony néhány utána következő kocsi-val áttörve a töltés kőfalát a *Gunolder*-utra lezuhant. A mozdonyvezető megsebesült. Egyéb sérülés nem történt.

Menelik országából.

Budapest, január 6. Londonból telegrafálják: A Stefánia ügynökségnek jelentik Masszauából mai kelettel: Rasz Mangasa csapatait Adagamusz mellett állította föl erős pozícióban. Rasz Makonnen körülbelül két óra járásnyira van tőle és úgy látszik, nem akarja Rasz Mangasát megtámadni, hanem úgy akarja körülzárolni, hogy a tigrei törzsfőeknek semmi reményük ne lehessen diadalra és ne legyenek Rasz Mangasától elpártolni. Már jelentik is, hogy egyesek megszöktek. A két tábor közelségénél fogva nem lehetetlen, hogy az ellenségeskedések a két hadvezér akarata ellenére is megkezdődnek. Rasz Makonnen táborában nagy hiány van élelmiszerekben. Menelik a Magdalától északra fekvő Delantába érkezett.

A magyar ellenzék és a románok.

Budapest, január 6. Bukarestből távirják: A magyarországi román nemzeti vezérférfiak egyike napok óta Bukarestben időzik és itt a liga vezérférfiaival behatóbb tárgyalásokat folytat. A tárgyalások célja: rábírnai a ligát, hogy óvakodjék minden tervezett mozgalomtól, mert ha a románok — fölhasználva a magyar belpolitika mostani válságos helyzetét — nagyobb akciókat indítanak meg, csak a Bánffy kormányt használják és önmaguk ügyének ártanak. Szerinte a románságnak most óvakodnia kell minden oly lépéstől, amely erősítené a Bánffy kormány helyzetét és gyöngítené az ellenzék akcióját. Apponyi gróf — a szóban forgó vezérférfi nyilatkozata szerint — állítólag felkérte Moesonyit, a magyarországi románok egyik vezérférfiát, hogy hasson oda, hogy a románok ne zavarják a magyar ellenzék akcióját semmiféle demonstrációval, mert ő vagy esetleg Csáky Albin gróf, fuzionálva vele, a kormányra jönne: legelső gondja lesz a nemzeti kérdés méltányosan megoldani.

A Filippi-szigetekről.

Budapest, január 6. A New-York Heraldnak jelentik Washingtonból, hogy Otis tábornok segédesapatokat küldött Niller tábornoknak.

Amerikai ágypróba.

Budapest, január 6. New-Yorkból sürgönyzik: Az a nyolcz hüvelykes, öntött aczélből való próbaágyon, a melynek készítésére a kongresszus 40.000 dollárt szavazott meg, a Sandy-Hookban tartott próbálóvénél a 36,5000 angol fontnyi normális feszítőerő hatása alatt a 15-ik lövésnél megrepedt.

Az elnök kegyelme.

Budapest, január 6. Párisból telegrafálják: Az újév alkalmából Faure köztársasági elnök 647 elítéltnak, akiket a hadbírók ítélték el, részint teljesen elengedte, részint leszállította a büntetését.

Anglia fegyverkezése.

Budapest, január 6. Londonból táviratozzák: Jól értesült forrásból jelentik, hogy Anglia egyáltalában nem szüntette meg fegyverkezését. A második esatornahajóraj teljes számmal együtt van Portsmouthban s a tartalékhajóraj, a melynek leszerelését jelentették, szintén együtt marad. A hadügyminiszter Birminghamban és Sheffieldben igen sok hadianyagot vásárolt.

Dreyfus.

Budapest, január 6. Párisból sürgönyzik: Pascal Grounet képviselő levelet írt az igazságügyminiszternek; levelében arra hívja föl a miniszter figyelmét, hogy Vilmos császárnak sokat emlegetett levele nines meg a titkos iratesomóban, melyet tanulmányozás végett áttettek a semmitőszékhez. Grounet elmondja a levél történetét is; azt mondja a többi közt, hogy Casimir Périer megígérte Münster gróf párisi német nagykövetnek, hogy a francia kormány ezt a levelet nem fogja fölhasználni, de tudvalevő, hogy titokban mégis megmutatták azoknak a bírónak, a kik Dreyfus ügyében ítélték. A kormány most nem engedi meg, hogy a semmitőszék ezzel a levéllel foglalkozzék, amiből azt kell következtetni, hogy a kormány ezt a hamisítványt újra valamire föl akarja használni.

Budapest, január 6. Párisból táviratozzák. A Patrie Française című új liga megalakult. A Libre Parole közli a liga kiválóbb tagjainak nevét. A tagok közt vannak akadémikusok, Raffaelli festő, Caran d' Ache karikatura rajzoló, Sarcy kritikus, Mony volt nagy követ, Gyp és madame Adam írónők.

Budapest, január 6. Párisból táviratozzák, a semmitőszék büntetőtanácsa elhatározta Walsin-Esterházy megidőzését. A Gaulois értesítése szerint Lebret igazságügyminisztert megbízták miniszter-társai, adja tudtára Loew semmitőszéki tanácselnöknek, hogy a revízió ügyét gyorsan le kell bonyolítani. A Matin határozottan jelenti, hogy a vizsgálat e hónap végén befejeződik.

Gyászrovat.

† **Halálozás.** Harsányi Sándor ev. ref. lelkész és neje Vass Margit mint szülék, özv. Harsányi Istvánné, özv. Vass Pálné, mint nagyszülék; Gizella, Keckeméthy Ferenczné gyermekeivel; Etelka, Révész Mihályné gyermekeivel, Sándor nejevel Smied Emmával, István, Margit, Pál, Ilona, László, Kálmán mint testvérek mély fájdalommal jelentik forrón szeretett fiuknak, unokájuknak, testvéröknek néhai Harsányi Béla tanárjelöltnek élete 24-ik évében folyó hó 4-én hosszas szenvedés után történt csendes kimulását. Porrészei folyó hó 6-án pénteken délután 2 órakor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint a templomban tartandó rövid ima után siri nyugalomnak átadatni. Üdv lelkének, áldás poraira.

† **Erdőtelki Szentmáry Dénes** rakamazi esperes plébános és szabolcsmegyei bizottsági tag 64 éves korában meghalt. A boldogult hült tetemeit Balkányban helyezik örök nyugalomra.

Irodalom és művészet.**A költő király utószava.**

Jókai Mór dr., a költő-király összegyűjtött munkájának végén a következőket írja:

Hálát adok az én jószágos Istenemnek, hogy összes költői műveimnek kiadásában megsegített!

Olyan feladat volt ez, melyet magán a szerzőn kívül senki meg nem oldhat.

Eletem bevégezte után az a barátom, a ki műveimnek sajtó alá rendezését elvállalta lesz, nem tehetett volna mást, minthogy mindazt, a mi tőlem nyomtatásban, vagy még kiadatlan kéz-

iratban fenmaradt, szakszerint osztályozva sorba állítsa s úgy bocsássa a nagy közönség elé.

Egyedül nekem volt jogom hozzá, ítéletet tartani saját műveim fölött.

Hosszu életpályám alatt nemcsak költő voltam, hanem politikus is, és mint ilyen, hírlapíró, éleztapszerkesztő, adomázó, képviselőjelölt, törvényhozási szónok: azonkívül történet-, táj- és népismerő, sőt még kertész is. Szellemi termékeim, mint vezércikkék, országgyűlési beszédek, programok, polemikák, politikai szatirák, pamflettek, életrajzok (komolyak és tréfások) még egy roppant tömeget képeznek: azokhoz járulnak az emlékbeszédek, nyilvános felkőszöntők, közéleti adakozásra felhívások, előszavak idegen munkákhoz, a mik elszórva mind megtalálhatók a napi sajtó hasábjain. — Mindezek a szellemi munkás édes gyermekei; de nem a költőé.

De még magukban a költői művekben is válogatnom kellett. Nekem szabad volt ez. Kivülem senkinek. Megítélni, mit tartok méltónak arra, hogy ezen gyűjteményben helyet foglaljon, vagy nem tartok időszerűnek, hogy újból közönség elé kerüljön. — Kötetet tesznek ki a 48—49-iki naplóm ivel, melyek hajdan elkoboztattak, s melyeket újból megírni nem kívánok. Mellőztem az Életképekben, Délibábsban, Honban, Nemzetben, Pesti Hírlapban, Magyar Hírlapban, a Kakas Márton tolltarajában, a Nagy tükrökben megjelent napi érdekű cikkeimet. A Magyar Nemzet Történetét, s az Osztrák Magyar Monarchiába írt cikkeimet szerződések tartották vissza. — A Benyovszky című regényt, mint kölcsönzött tárgyat, nem számítottam saját alkotásaim közé. A „Negyven év visszhangját“ sem vettem föl, mint a melynek egyes aforizmái szétszórva ugyanis feltalálhatók összes műveimben. Ellenben az eddig megjelentekhez még egy kötet új regényt írtam, mint régen megígért befejezését egy korábbi regényemnek.

Csak ilyen megválogatás mellett voltam képes költői munkálataimat a tisztelt közönségnek megígért kétezer ivbe beszorítani, ezt is csak úgy, hogy kiadóimmal egyetértve az előmintában bemutatott nyomtatott lapokat két sorral megszaportítottuk, a mi végül öt kötetnyi többletet tesz ki.

Most már be van iejezve ez a munka. Öt év alatt elkészült. Az utolsó tíz kötettel bezáródik.

Hogy e feladat akadálytalanul sikerült, azért hálás köszönetet kell kifejeznem első sorban tisztelt kiadóimnak, kik barátságos egyességgel ezt lehetővé tették, azután a nyomdai feladatot pontosan és kitűnően teljesítő könyvnyomda intézetnek; a mű elterjesztésével foglalkozó kiadó cégnek s azzal együtt a hazai könyvnyomdásoknak és az én kedves pályatársaimnak, a hírlapíróknak.

De a ki előtt legmélyebb hazafüi hódolattal hajtom meg fejemet, az az én uram és fentartóm, a dicsőséges magyar nemzet. Soha még egy nemzet munkása úgy megjutalmazva nem volt, mint én a magyar olvasó közönség által.

A mit ötven éves működésem felejtetetlen forduló napján e mű megkezdésekor mondtam: csak azt ismételhitem most az ötvenötödik év végén, e munka befejezésekor: „eddig azt hittem, hogy egy kis nemzetnek az írója vagyok: most megtudtam, hogy egy nagy nemzet szolgálója voltam. Éljen, viruljon, legyen dicső, boldog és szabad az én imádott hazám és nemzetem.“

Budapest, 1898 ban.

Dr. Jókai Mór.

* **Két versos vigjáték.** Farkas Imre, az ifjabb költői nemzedék egyik izmos tehetsége két verses vigjátékot írt. Egyik „Gitta kis-

január 6.

nt osztályozva
a nagy kö-ogom hozzá,
fölköt.latt nemesak
is, és mint
rkészítő, ado-
yhozási szó-
áj- és nép-
is. Szellemi
kek, ország-
ok, polemiák,
ok, életrajzok
egy roppant
járulnak az
felkészítőnek,
ok, előszavak
szórván mind
hasábjain. —
s édes gyer-öltői művek-
Nekem szabad
Megítélni, mit
ezen gyűjte-
ny nem tar-
ól közönség
esznek ki a
elyek hajdan
ból megírni
Életképek-
Nemzetben,
Hirlapban, a
a Nagy tü-
ü ezikkeimet.
netét, s az
a irt ezikkei-
vissza. — A
mint kölcsön-
m saját alkoi-
v visszhang-
at a melynek
gyis feltalál-
Ellenben az
gy kötet új
negigért be-
emnek.ntás mellett
kálataimat a
gért kétezer
gy, hogy
előmintában
nt két sorral
öt kötetnyie ez a munka.
első tíz kötet-talanul sike-
ell kifejeztem
ak, kik barát-
tővé tették,
t pontosan és
la intézetnek;
alkozó kiadó
ai könyvtáru-
vátársaimnak,ebb hazafiúi
et, az az én
sleges magyar
zet munkása
mint én a
l.
déselem felejt-
ü megkezdé-
ismételhetem
gén, e munka
hittem, hogy
nagyok: most
nemzet szol-
legyen dieső,
ott hazám és

Jókai Mór.

kas Imre, az
zmos tehetsége
ik „Gitta kis-asszony" önálló kötetben jelent meg, míg a
„Szerelem tudománya" az Új Idők utolsó
számában látott napvilágot.A „Gitta kisasszony" történetét a követ-
kezőleg beszéli el az „Új Idők":A „Gitta kisasszony" két szerelem törté-
nete. Katonakörökben játszik és friss üde
színeivel, mulatságos fordulataival, naivul szőtt
cselekményével, valamint bájos verselésével
kellemesen lép meg az olvasót. A tábornok
két unokahuga, mint az vigjátékbeli lányok-
hoz illik, szerelmes. Az egyik egy poétába,
a másik Bárdy hadnagyba. Gitta meg is kapja
a poétáját; Lilla meg a hadnagyát. Ennyi az
egész. De a kis cselekmény keretében sok a
poézis és ez az, nem pedig a színpadi technika
és a hatás ritkán az ösmerete, ami Farkas
Imre vigjátékának meg adja a fő vonzó
erejét . . .A „Szerelem tudománya"-nak tárgya
egy a nőmanczipáció ellen fordul. Egy
tudós kérelmelten harszol eme eszmék ellen,
könyveket, röpiratokat ír . . . s legnagyobb
ellenlábasa egy „Anonym" álnév alatt rejtőző
nő, aki finom tollal vitatkozik vele. Később
kitudódik, hogy ez az Anonym azonos azzal
az apáczéval, akire a tudós Ella nevű lányá-
nak nevelését bízta és aki saját eszméit,
elvéit anyyira beleoltotta a lány lelkébe, hogy
apja kétségbeesett érvelései dacára sem akar
lemondani arról a tervéről, hogy doktorra
képezze ki magát. A kétségbeesett tudósnak
segítségére jön a sors egy Bán nevű fiatal
ember személyében, aki a szerelmet, ezt a
legnagyobb tudományt kedvelteti meg a
lánynyal, még pedig oly nagy mértékben,
hogy a lány teljesen legyőzötve így szól az
apjához:. . . Most már belátom édes, jó atyám
Tudásra bármint vágyjon is az elme,
Két ifju szív fellángoló szerelme
A legédesebb, legszebb tudomány.**CSARNOK.****Harcz a szerelemért.**

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradai Ödön.** —
(Folytatás.) 58.Miriám látta, hogy Miller még a
helyén ül, de aztán miudjárt leszökött.Miriám az illető házat fáradság nél-
kül meglelte. Az egyik szoba ablakában
levő irás tanúsította, hogy a lakás még
kapható. Szerette volna ezt megtekinteni
s nemsokára eljött a háziasszony, egy kö-
zépkorú fekete ruhás nő.A szoba, annak kiállítását s az ár —
minden megfelelő volt, úgy hogy Miriám
meglehetett vele elégedve.Kivette tehát a szobát, de egyelőre
csak egy óra.— Laktak már nálam előkelő sze-
mélyiségek, mondá Mrs. Parsont, a házi
tulajdonosnő. Az elmúlt sasonban lakott
Miss Chumleighs, egy igen finom kép-
zettségű nő, a kivel békésen ellaktunk.
Aztán Summer ezredes nejével, a ki tá-
vozásuk alkalmával színtén meglegedé-
sőknek adtak kifejezést és . . .— Jól van, jó, szakítá felbe Miriám.
A Londoni és Lambeth bank tulajdo-
nosnál kérdezősködhettek felőlem, mert
az az én bankárom. — Neveim Mrs.
Hurst.

— És mikor tetszenék ideköltözni?

— Azonnal, ha lehet. Jelenleg a vi-
dékről jövök és nincs sem barátom, sem
ismerősöm Londonban.Gyorsan megegyeztek. A pénzzel
duzzadó tárczának megpillantása eloszlatta
a kételkedést, mit a háziasszony új lakója
iránt táplált s fiatal özvegynek nézte.
Mindamelllett jónak látta bővebben tuda-
kozódni ez iránt.

— És mikor jő el férje ura?

— Férjem utazáson van, viszonzá
Miriám. Itt időzésem alkalmával egyedül
leszek.Nem egy könnyen lehetett Miriám
arcából valamit kiolvasni, ha azt ugy
akarta. A háziasszony tehát gázt gyuj-
tott s a eselédet elküldte tüzet rakni,
míg ő maga az étel elkészítésére rendel-
kezett.Miriám az ablakhoz lépett s kinézett
a széles utcára.A házzal majdnem szemben egy gáz-
lámpa oszlophoz támaszkodva állott egy
férfi, ki figyelmesen nézett át. James Mil-
ler volt az!— Vajjon Lincolnshireből követett,
vagy véletlen ez a találkozásunk? gondol-
koztott Miriám. Erről biztos tudomást kell
szereznem.Lement az utcára. A férfi fel és le
járkált, a nélkül, hogy ránézett volna. —
Nem messzire állott egy rendőr, kihez
Miriám közelített.— Figyelje kérem meg ama férfit
odaát, mert engemet már néhány óraja
feltűnően üldözve követ, mondá.— Honnan kezdte önt követni, kérdé
a rendőr nyugodtan Nem volt előtte fel-
tűnő, hogy egy férfi kövessen egy nőt.

— Az állomástól.

— Talán meg is szólította.

— Nem, de azt hiszem, észrevette
gyűrűmet, felelt Miriám, mialatt pompás
gyűrűre mutatott. Charing Crosból jött
velem ugyanazon kupében s így követte
nyomomat a — házig.— Szemmel tartom majd, mondá a
rendőr tiszteletteljesen, miközben a két
fél koronát, mit Miriám adott neki, titkon
zsebbe csuszította.Azután átment, és felnyitotta mécs-
szerű lámpáját.James Miller nem várta be a törté-
nendőket.Sejtette, hogy Miriám miről vagy
kiről beszél a rendőrrel.Ezért tehát gyors léptekkel ment a
legközelebbi szegletig, hol galoppal futott
tovább.— Ha még egyszer találkozom vele
mondá a rendőr, miközben visszatért Mi-
riámhoz, úgy gyanúsítás ezimén elfogom.
Akkor majd kiderül micsoda jómadárral
van dolgunk.Miriám megköszönte. Csele kitűnően
sikerül.Müllerrel való találkozása csak vé-
letlen volt.— Nem Mrs. Digbyvel való egyet-
értése hanem — saját esze folytán üld-
özik őt csak, tehát nem volt mitő félnie
tőle.Terve szerint Miriám kipihente ma-
gát s a következő reggel a Londoni- és
Lambeth Bankba ment. Itt „Mary Hurst"
nevet irt több irás alá s megkapta az üz-
leti utalványokat s pénzt.Ruhája, a nélkül, hogy azon lénye-
gesebb változást tett volna, egyszerűbbé,
kevésbé feltűnővé lett s olyan szabásu
ruhát vett fel, melyet a negyvenév körüli
nők viselnek.Londonban érkezése után harmadik
nap Rylandba utazott, hogy Dorothy
nagynénjétől megtudja, hol található fél
gyermek. Az előbbi félelmet e haragos
nőtől többé nem érezte.Miss Bond személyét, szokásait ille-
tőleg még mindig a régi volt. A ház
ajtaja nyitva volt, mint rendesen, az idős
nő a szobában ült, a honnan ritkán
ment ki; bibliája, pápaszeme és kötése
most is úgy hevert mellette, mint régen
szokott.Dorothy nagynéném, mondá Miriám,
miután őt barátságosan üdvözölé, elfeled-
tél engem?A hangban, mely megszólalt, nem
érezett semmi változást.— Nem, nem feledtelek el. Te John
Medhurst gyermeke vagy. Ismerlek és
vártalak. Tudtam, hogy nem sokára eljössz.
Apád barátja megharagudott reád, látom
arczodról?— Örvedsz, hogy láthasz, nagy-
néném?— Miért örvedjek látásodon? Öreg
vagyok s nyugalomban szeretnék meg-
halni. Te nagyvilági nő vagy. A vétek
utján jártál s nem látom rajtad a bánat
nyomát.— Dorothy nagynéném, — mondá
Miriám elhatározottan — te nagyon idős
vagy s már nem sokáig élhetsz. Talán
soha többé nem látjuk egymást viszont.
Remélem, hogy békében barátságosan
válunk el egymástól. Kérlek, mond meg,
hol van gyermekem?

Az agg nő tagadólag intett.

— Magad sem tudod a szégyentől
megóvni — mondá — s ezért nem is vagy
képes arra, hogy egy ártatlan lelket tudj
megóvni.— Gyermekeim szégyen nélkül vi-
selheti atyja nevét — viszonzá Mirám
— Talbot Grey meghalt s a világ nem
sokára meg fogja tudni, hogy én neje
voltam.

Miss Bond csodálkozva kérdé:

— Igaz ez?

— Oly igaz, hogy az ég felettünk
van. Ő érte óvtam meg a titkot.— Akkor tedd kezéd e könyvre,
kezéd az enyémbe s esküdjél meg:— Nekünk — viszonzá Miriám —
voltaképen nincs jogunk arra, hogy ta-
nuul szólítsuk az Istent, de esküszöm,
hogy Talbot Grey törvényes neje vagyok.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.**Érték-tőzsde.****A debreceni Közgazdasági Bank Részvény-
társaság közlése.**

1899. január hó 6-án.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	120.50	120.75
" vasuti beruházási kót. 4 1/2%	120.—	121.—
" koronajárdék 4%	97.75	98.25
" regále vált. kót. 4 1/2%	100.20	100.25
Osztrák aranyjárdék 4%	120.30	120.80
Egységes államkötvény 4 1/10%	101.50	102.—
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	138.—	139.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	391.—	391.50
Osztrák hitelbank részvény	362.60	362.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	101.50	102.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzálogban 1%-os sorsj.	122.25	123.25
" 3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.25	121.25
Magyar vörös keresztsorsjegy	10.50	11.—
Osztrák "	19.50	20.—
Olasz "	11.60	12.—
Bazilika sorsjegy	6.50	7.—
Jó-szív "	3.80	4.20

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	5.68	5.77
20 márkás arany	11.80	11.84
20 frankos arany	9.54	9.58
1 Sovereigns	12.04	12.08

Budapesti gabonatőzsde.**I. Készáru-üzlet.**

1899. január 5-én.

A mai buzaüzlet vontatott volt. Néhány
malom vett egy-egy esekélységet változatlan
árak mellett, úgy, hogy 8000 métermázsányi
forgalom verődött össze. Malmaink érzik az
osztrák eladási piac hiányát és a lisztüzlet-
ben addig nem is fog javulás beállani, a míg
Ausztria nem lép föl ismét vevőként. Saját
fogyasztásunk nem bírja a gyártott nagy
mennyiséget fölhasználni.

Rozs 5 krral olcsóbb lett.

Árpa valamivel keresettebb.

Tengeri változatlan, szilárd.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. október hó 1-től.

Eladatott:
Buza. Tiszavidéki. 1000 mm. 79 k. 10-77 forinton, 650 mm. 79 k. 10-75 forinton, 100 mm. 79 k. 10-70 forinton, 100 mm. 79 k. 10-70 frton, 100 mm. 79 k. 10-40 frton, mind három hónapra.

II. Matárlód-üzlet.

A mai forgalom ismét minimális volt, a kötések száma elenyésző csekély. A irányzat inkább launynának jelezhető.

Hivatalos záróárfolyamok. Déli 1 órakor az árfolyamjegyző bizottság a következő hivatalos záró árfolyamokat állapította meg:

Buza márcziusra	9.65 - 9.66
" áprilisra	9.50 - 9.52
Bozs márcziusra	8.22 - 8.24
Tengeri májusra	4.90 - 4.92
Zab márcziusra	5.86 - 5.88
Repcze augusztusra	12.30 - 12.40

Délután 4 1/2 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.64 - 9.65
" áprilisra	9.50 - 9.51
Rozs márcziusra	8.21 - 8.23
Zab márcziusra	5.83 - 5.84
Tengeri májusra	4.90 - 4.91
Repcze szeptemberre	12.25 - 12.35

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Folyó szám 97. Bérlet 80-ik szám „B”

Ma, pénteken, 1899. január 6-án: ujdonságul először:

KATONÁK.

Eredeti színmű 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

Udvardy Ferencz, nyugalmazott cs. és kir. kapitány	Bartha István
Udvardy Pál, fia cs. és kir. főhadnagy	Komjáthy J.
Pető Bálint, földbirtokos	Fenyéri Mór
Zsuzsanna felesége	F. Csigaházy
Klára	Szabó Irma
Anna Udvardy } leányaik	
Pál felesége	T. Halmy M.
Ferike, Udvardy Pál fia	S. Lévai I.
Veress Ákos, hadnagy	Tanai F.
Brandt, kapitány	Odri Árpád
Göllnitz, hadnagy	Csáky F.
Marjay Sándor, földbirtokos	Székely S.
Róza, cseléd Udvardiéknál	Cserényi A.
Boltiszolga	Makray Dénes

Holnap, szombaton január 7-én

Ugyanez.

Berkocsik díjszabályzata.

	Két	Egy
	lovas	
I. Napszámra.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig	5	5
Fél napra, reggeli 8 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	3	2
II. Óraszámra.		
Fél óra	40	30
Háromnegyed óra	60	45
Egy egész óra	80	60
Minden következő óra	40	30
Az utolsó órán túl félóra vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város színpódiumán belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetéseknél (vallaskülönbég nélkül), ha a vég-tisztesség a templomban történik	2	1-40
A temetőbe ki és vissza	1-20	1-30
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházról jövet	80	60
Bármely vasuti indóház vagy raktházhoz nappal menet vagy jövet kézi tászkával	50	30
Éjjel menet vagy jövet kézi tászkával	80	60
A kocsis mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A korcsolyázó vagy csónakázó tóhoz, cukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyerdői fürdőházhoz, polgári vagy katonai fürdőházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő óra	60	40
Külső barom- és lóvásártérra oda és vissza egy órai várakozással	1-20	90
Minden következő óra	40	30
A katonai lakóhelyhez és katonai kórházhoz me-net vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további óra	40	30

A diák reggeli 8 órától esti 9 óráig ezánitlanak.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Sz. v.	Gy. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Tv. sz.	Állomások.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
1708	1702	1754	1706	1710	1712		1711	1709	1707	1728	1713	1708	1705
I-III.	I-II.	II-III.	I-III.	I-III.	II-III.		I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-III.	I-II.	I-III.
9.15	2.15		7.05			ind. Budapest k. p. u.	érk.			5.45	6.20		1.50
2.29	6.00		1.31	4.08	6.05	ind. Püspök-Ladány	érk.	5.13	9.45	11.28	1.28		9.48
3.36	6.50		2.40	5.14	7.40	érk. Debreczen	ind.	3.37	8.15	10.27	12.00		9.01
5.18	8.20			9.42	9.42	érk. Nyíregyháza	ind.		6.46	6.46			6.41
7.07	10.30			11.26	11.26	érk. Szarvas	ind.		5.13	5.13			5.00
6.58			8.52	8.52		érk. Bód-Szat-Minály	ind.		3.25	3.25			5.30
6.16						érk. Nagy-Léta-Vértes	ind.						5.30
	11.35					ind. Püzes-Abony	érk.						5.35
3.56	6.55	8.20	3.00	5.22		ind. Debreczen	érk.		6.54	10.12		7.51	8.54
9.09			8.21	6.35		érk. Keményfalva	ind.		5.85	9.14		6.36	8.13
		5.40				ind. Nagyvárad	érk.			5.40			6.50
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58		ind. Kéményfalva	érk.		9.09	9.06		6.22	8.12
6.08	8.14	11.15	5.04	8.15		érk. Nagy-Károly	ind.		4.05	8.15		5.18	7.41
			10.17			ind. Zilah	érk.			3.01			4.00
6.11	8.16	11.25	5.14	8.30		ind. Nagy-Károly	érk.		9.18		10.17		11.09
6.39	8.34	12.01	5.41	9.04		érk. Győr	ind.		3.57	8.07		5.13	7.39
6.49	8.35	12.05	5.42	9.09		érk. Győr	ind.		3.23	7.39		4.38	7.21
7.08	8.58	12.46	6.11	9.50		érk. Szatmár	ind.		3.22	7.37		4.35	7.20
			10.22			érk. Nagy-Bánya	ind.		2.47	7.09		4.00	6.59
8.27			11.09	5.50		ind. Győr	érk.			10.41		10.22	11.09
8.18	8.59		6.23	11.49		ind. Fehér-Gyarmat	érk.			4.20			6.15
8.27	9.51		7.39	1.10		ind. Szatmár	érk.			9.22		11.09	11.09
10.28		1712.	9.52	4.42		érk. Királyháza	ind.	1703.	2.42	6.57			6.58
6.55		I-III.	5.30	2.57		ind. Bátor	érk.	I-II.	1.22	5.49			6.08
8.49	9.58		3.50	7.48	4.52	ind. Királyháza	érk.	I-II.	10.28	2.57			5.30
10.14			6.21	9.14	6.18	ind. Taraczköz	érk.		2.24	10.28	10.28		9.52
10.15			6.30	9.15	6.19	ind. M.-Sziget	érk.		12.18	4.45	5.37		7.47
10.50	11.25	7.20	9.50	6.50		érk. Akna-Szlatina	ind.		10.58	2.24	4.17		6.03
			2.26			érk. Kis-Bocskó	ind.		10.57	2.22	4.16		6.28
						érk. M.-Sziget	ind.		10.30	1.85	3.50		4.50
						érk. Kis-Bocskó	ind.		8.25				6.00
						érk. Körömező	ind.		8.89				11.55
						ind. M.-Sziget	érk.		5011.	5013	1725.		1727.
						érk. Sziget-Kamara	ind.		9.46	6.36	7.00		5.23
						érk. Nagy-Bocskó	ind.		9.39	6.29	6.53		5.15
						érk. Kis-Bocskó	ind.		9.34	6.24	6.52		5.14
						érk. Körömező	ind.		8.58	5.48	6.21		4.37
						érk. Körömező	ind.		8.50	5.42	6.18		4.27
									8.89	5.31			11.55

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen-Püspök Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Meghívás.

A „Hajdumegyei takarékpénztár”

1899. január 22-én délelőtt 10 órakor, Hajdu-Szoboszlón, saját

helyiségében

rendes közgyűlést

tart, melyre a részvényesek tisztelettel meghívótnak.

Tárgyak:

1. Az 1898. évi zárszámadás, mérleg, igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés, a nyereség felosztására vonatkozó javaslattal és a felmentvény megadása.
  2. Jelentés a városház és Batthyány-utczabeli ingatlanok megvételéről és a tervezett házépítésről.
  3. A felügyelő-bizottságban haláleset folytán megüresedett két tagsági hely betöltése
  4. Az elősorolt tárgyakkal összefüggésben levő, a közgyűlés előtt legalább három nappal az igazgatósághoz beadott indítványok.
- A mérleg és az összes számadások, az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentésével folyó hó 8-tól kezdve az intézet helyiségében, a hivatalos órák alatt megtekinthetők.
- Felügyelőknek a t. részvényesek, hogy az alapszabályok értelmében a közgyűlésen csak azon részvényesek gyakorolhatják az őket megillető jogokat, a kik részvényeiket a le nem járt szelvényekkel a közgyűlés előtt három nappal az intézet vagy a fióktelepek pénztáránál letéteményezik.

Kelt H.-Szoboszlón, 1899. január 1-én.

19-3-1

Az igazgatóság.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Linimentum Capsici compos.

Ezen hirneves háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsöléséknél alkalmaztatik közsvényél, csúznál, tagszaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszser, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 ft. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódi utasítsa vissza.

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

